

Те идеха на зова на Кичи-Манито, и в лжчите на заходещето слънце ярко блещяха тяхните копия и томагавки*) и пистолите на пера на тяхното бойно облекло.

Те се събраха на ливадата в подножието на Червената Скала и мълчаливо чакаха, какво ще им каже Кичи-Манито, Великия Дух на Живота.

И Кичи-Манито, Великия Дух на Живота, с дълбока скръб изгледа децата си и простря над тях ръката си. Той почна да говори, и гласа му се разнесе в тъмнината на настъпилата нощ посред планините като буботене от гръмотевица.

„Деца, клети, глупави деца! Не за злоба и за разпри, не за гняв и отмъщение ви създадох аз“.

„Аз ви дадох гори и степи**) за лов, аз напълних с дивеч тръстиките и с риба езерата и реките. Дадох ви всичко, щото вие потребно за живота. Но вам това ви е малко“.

„Аз ви създадох свободни синове на свободна земя, но вие се заробвате и избивате един друг. Брат е възстанал срещу брата си, и кръв на реки се лее“.

„Вие се обръщате към мене само за да просите за отмъщение, и аз се уморих от вашите молитви“.

„Като с листа през късна есен, цялата земя е усеяна с трупове. И синовете пак продължават безумието на бащите, и край няма на тяхната злоба, край няма жестокостта им“.

„И както вятъра разпръжва по небето откъснатите след буря облаци, така и вие ще бъдете пометени от лицето на земята, ако не се откажете от вековната си вражда“.

„Захвърлете злобата, захвърлете враждата. Изкъспете се в чистата вода на тая река. Измийте кръвта и бойните шарилки от ваши лица и ръце***). Закопайте тука, в подножието на тая скала, вашия копия и томагавки, ваши боздугани и ножове“.

„Виждате ли тоя червен камък? — От него направих тая лула — Лулата на мира. Аз ви я подарявам“.

„Отчупете парченца от тоя камък, отрежете там тръстикови щеви, направете си лули, украсете ги с пера и запушете, и нека сред вас настъпи мир и съгласие“.

„Вие ще сте силни, докогато сте събрани. Живейте дружно, като братя, и помнете заветите на Кичи-Манито, Великия Дух на Живота“.

След тия думи на Великия Дух всички воини свалиха бойните си въоръжения и се хвърлиха във вълните на реката и измиха кръвта и шарилките.

И си направиха лули от червения камък, както им заповядда Кичи-Манито, тяхния баща, и ги украсиха с ярки пера.

*) Томагавка или томагаца е особено оръжие у индиите, прилично на малък топор.

**) Пространни равнини, особено в Русия, покрити с луковични растения, дето пасат многообразни стада коне и овце.

***) Преди да влизат в битка, индиите си шарили тялото с особени бойни шарилки, за да изглеждат по-страшни.